

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.281 van 21 februari 1996
in de zaak A. 66.567/IV-15.416.**

In zake : de Nationale Unie der Openbare Diensten
(N.U.O.D.),
die woonplaats kiest bij
Advocaat Jean-Pierre VAN HOVE,
kantoor houdende te AALTER,
Loveldlaan 4

tegen :

de Nationale Maatschappij der Belgische
Spoorwegen (N.M.B.S.),
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie Ph. GERARD
en Advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de Nationale Unie der Openbare Diensten (N.U.O.D.) op 24 november 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (N.M.B.S.) van 9 oktober 1995 waarbij deze laat weten dat aan de aanvraag van de Onafhankelijke Vakbond voor het Spoorwegpersoneel (O.V.S.) om het statuut te verkrijgen van aangenomen organisatie zoals dat is geregeld in Hoofdstuk III van deel I van het Algemeen Reglement voor de Syndicale Betrekkingen van de N.M.B.S., geen gunstig gevolg kan voorbehouden worden;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER , op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 8 januari 1996, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 30 januari 1996;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J.-P. VAN HOVE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat K. RONSE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Reeds sedert 1983 tracht de O.V.S., die een onafhankelijke afdeling is van de verzoekende partij, het statuut te verkrijgen van aangenomen vakvereniging in de zin van artikel 7 van Hoofdstuk III van deel I van het ARPS-bundel 548, het Algemeen Reglement voor de Syndicale Betrekkingen. Te dien einde richt zij op 13 juni 1994 aan de afgevaardigd-beheerder van de N.M.B.S. een nieuwe aanvraag tot erkenning.

In een brief van 13 september 1994, gericht aan de algemeen voorzitter van O.V.S., antwoordt de

algemeen beheerder dat hij akte neemt van de aanvraag zonder deze evenwel ten gronde te beoordelen omdat hij eerst meer duidelijkheid wenst nopens de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van bepaalde verantwoordelijke leiders van O.V.S. bij de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden ter gelegenheid van de tellingsprocedure. Dit standpunt wordt nog eens bevestigd in een brief van 25 oktober 1994.

De vordering tot schorsing die de verzoekende partij tegen dit antwoord indient bij de Raad van State wordt bij tussenarrest nr. 51.281 van 24 januari 1995 als onontvankelijk afgewezen op basis van de overweging dat het voornoemde antwoord van de verwerende partij geen beslissing inhoudt over verzoeksters aanvraag en zij slechts van louter voorbereidende aard was.

1.2. Bij beschikking van 13 juli 1995 van de Raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel worden de verantwoordelijke leiders van O.V.S. op één uitzondering na buiten vervolging gesteld. Die bepaalde persoon, aan wie bij beschikking van 13 juli 1995 van de eenenveerstigste kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel het voordeel van de opschorting van veroordeling werd toegestaan, is blijkens de stukken van het dossier niet langer verantwoordelijk leider van O.V.S..

1.3. Op 20 juni 1995 maant, onder verwijzing naar artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de verzoekende partij bij wege van haar raadsman de verwerende partij aan om een beslissing te nemen over haar aanvraag van 13 juni 1994. Zij wijst erop dat al haar bestuursleden buiten vervolging werden gesteld.

Op 9 oktober 1995 antwoordt de verwerende partij dat zij geen gunstig gevolg kan geven aan verzoeksters vraag om het statuut van aangenomen vak-

vereniging te verkrijgen. Zij motiveert haar weigering als volgt :

"Wanneer U in uw hierboven vermeld schrijven van 21 juni 1995 beweert dat de externe representativiteitsvoorwaarde (aangesloten zijn bij een nationale en interprofessionele organisatie die ten minste 50.000 leden groepeerst, ...) door de Raad van State bij arrest nr. 43.313 van 15 juni 1993 werd vernietigd verliest U daarbij uit het oog dat dit arrest werd gevelst in het kader van de vraag van de O.V.S. om te mogen mededingen voor de toekenning van de zetels in de Nationale Paritaire Commissie.

Welnu om te mogen mededingen voor die toekenning wordt benevens de externe tevens een interne representativiteitsvoorwaarde gesteld via de telling van het aantal individueel betalende aangesloten leden onder het op een bepaalde datum in actieve dienst zijnde statutair personeel van de N.M.B.S..

Het bestaan van deze interne representativiteitsvoorwaarde - bij de controle ervan werd de O.V.S. wegens poging tot bedrog uitgesloten bij beslissing, dd. 14 september 1993, van de Raad van Bestuur van de N.M.B.S. - heeft tot doel te vermijden dat een of andere organisatie een zetel in de Nationale Paritaire Commissie zou bekomen zonder dat zij daartoe enige legitieme aanspraak zou kunnen laten gelden gebaseerd op een bepaald minimum ledenaantal.

Alhoewel het statuut van aangenomen organisatie deze laatste geen vertegenwoordiging in de Nationale Paritaire Commissie verleent, precies om reden dat een minimum aantal aangesloten leden onder het statutair personeel niet vereist is, dient de toekenning ervan voorbehouden te worden aan die organisatie die tenminste een externe representativiteitsvoorwaarde vervullen waarvan de redelijkheid en het ernstig karakter vaststaan, met name 'aangesloten zijn bij een nationale en interprofessionele organisatie die ten minste 50.000 leden groepeerst, organisatie die zelf moet vertegenwoordigd zijn in de Nationale Arbeidsraad en in het Centraal Comité voor het Bedrijfsleven of in alle andere organismen die in hun plaats zouden komen of met hun taak zouden belast worden'.

Anders oordelen zou de deur wagenwijd openzetten voor een vermeende syndicale activiteit door om het even welke minoritaire groepering zonder enig interprofessioneel karakter.

Een extrapolatie van het voornoemd arrest nr. 43.313 van de Raad van State op een vraag tot aanneming is derhalve van elke grond ontbloot".

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als enig middel de schending aanvoert van het in de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet vervatte gelijkheidsbeginsel; dat haar uiteenzetting hierop neerkomt dat de door de verwerende partij gehanteerde voorwaarde om het statuut van aangenomen vakvereniging te verkrijgen, namelijk aangesloten zijn bij een nationale en interprofessionele organisatie met tenminste 50.000 leden die zelf moet vertegenwoordigd zijn in de Nationale Arbeidsraad en in het Centraal Comité voor het Bedrijfsleven, het gelijkheidsbeginsel schendt; dat zij hiervoor steunt op het arrest van de Raad van State nr. 43.313, N.U.O.D., van 15 juni 1993 waarbij de Raad die voorwaarde onderzocht in het kader van de problematiek van het lidmaatschap van de Nationale Paritaire Commissie en ze strijdig achtte met het gelijkheidsbeginsel;

2.2.1. Overwegende dat de Raad van State in zijn arrest nr. 43.313, N.U.O.D., van 15 juni 1993 heeft gewezen dat de voorwaarde die wordt gesteld in de artikelen 6 en 7 van hoofdstuk XIII van het statuut van het personeel om te mogen meedingen voor de toekenning van zetels in de Nationale Paritaire Commissie van de N.M.B.S. en die erin bestaat dat slechts die syndicale organisaties in aanmerking komen die aangesloten zijn bij een vakorganisatie die zelf is vertegenwoordigd in de Nationale Arbeidsraad, discriminerend is; dat de Raad van State van oordeel was en nog steeds is dat de voorwaarde van lidmaatschap van de Nationale Arbeidsraad niet pertinent is als representativiteitscriterium voor een vakvereniging die bij de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen wil zitting krijgen in de Nationale Paritaire Commissie en alzo erkend te worden, omdat de Nationale Arbeidsraad overwegend gericht is op de privé-sector, omdat de taak van de Nationale Paritaire Commissie bij de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen er, samengevat, in bestaat zich in te laten

met de personeelsaangelegenheden van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, niet met die van de vervoersector in zijn geheel en artikel 13 van de wet 23 juli 1926 tot oprichting van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen en de overige bepalingen van het statuut zelf reeds strenge voorwaarden qua representativiteit op nationaal en interprofessioneel vlak opleggen;

2.2.2. Overwegende dat de vraag van de verzoekende partij om de O.V.S. te erkennen als aangenomen vakvereniging minder vergaand is dan de vraag van de O.V.S. om te mogen meedingen voor de toekenning van zetels in de Nationale Paritaire Commissie van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, vraag die geleid heeft tot het hiervoren besproken arrest nr. 43.313; dat, immers, blijkens paragraaf 8 van deel I van hoofdstuk III van het ARPS-bundel 548 de aangenomen vakbonden anders dan de erkende, geen zitting hebben in de Nationale Paritaire Commissie en de andere paritaire organen en dat zij geen vaste afgevaardigden hebben; dat zij aldus, anders dan de erkende verenigingen, geen enkel deel hebben in de beslissingsmacht die door de wet van 23 juli 1926 tot oprichting van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen aan de Nationale Paritaire Commissie is toegekend in verband met het personeelsstatuut en dat hun ook niet de faciliteiten worden gegarandeerd die krachtens het statuut wel gelden voor de bestendige afgevaardigden; dat niet valt in te zien waarom de door de Raad van State onrechtmatig bevonden voorwaarde van lidmaatschap van de Nationale Arbeidsraad als representativiteitscriterium voor een vakvereniging die bij de N.M.B.S. zitting wenst te krijgen in de Nationale Paritaire Commissie, wel te verantwoorden is voor een vakvereniging die zelfs geen zitting heeft in de paritaire organen van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, temeer daar blijkens artikel 7 van deel I, Hoofdstuk III van het ARPS-bundel 548 een aange-

nomen vakvereniging eveneens blijkt moet geven van een zekere interne representativiteit en bovendien aangesloten moet zijn bij een interprofessionele organisatie met ten minste 50.000 leden; dat het middel kennelijk gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen neergelegd in een brief van 9 oktober 1995, blijkens welke geen gunstig gevolg wordt gegeven aan de vraag van de Onafhankelijke Vakbond voor het Spoorwegpersoneel om het statuut te verkrijgen van aangenomen organisatie zoals dat is geregeld in hoofdstuk III van deel I van het Algemeen Reglement voor de Syndicale Betrekkingen van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenentwintig februari 1900
zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld
uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.